

Organismy žijící v extrémních a izolovaných ekosystémech jsou, díky poměrně rychle probíhající diverzifikaci a silnému selekčnímu tlaku, často specificky adaptovány na zdejší abiotické podmínky a jejich mutualistické vztahy jsou velmi často poměrně neobvyklé a ojedinělé. Rostliny zde rostou v populacích s omezeným počtem jedinců a jsou vystaveny silnému selekčnímu tlaku pro vznik outcrossingu, aby minimalizovali ztrátu genetické variability během inbreedingu, ke kterému v malých populacích často dochází. Maximalizace outcrossingu většinou probíhá nejrůznějšími modifikacemi opylovacích systémů, které jsou komplikovány nedostatečným počtem potencionálních opylovačů a jejich nepravidelným výskytem. Cílem této práce je shrnout typické vlastnosti opylovacích systémů v extrémních a izolovaných ekosystémech a objasnit podmínky, které vedly k jejich vzniku.